

číslo 2 2004

časopis pro
svobodný
život

Z ráje do ráje

- ▶ Návrat do ráje
- ▶ Utrpení bez útěchy ?
- ▶ Bible - neobyčejná kniha
- ▶ Mesmerismus - Léčivé magnetické síly?
- ▶ Nová světová římská říše?

Jeden z největších důkazů AUTENTIČNOSTI PÍSMÁ je, že pravda není přikrašlována a hříchy hlavních postav nejsou zamlčovány.

JAROSLAV JUŘICA

Žalm 119,18: *»Otevři oči mé, abych spatřoval divné věci z zákona tvého.«*

Ještě nikdy nepotřebovalo lidstvo osobnější spojení s Bohem více, než v dnešní době. Lidská přirozenost stále nutí člověka, aby spoléhal na svůj rozum a schopnosti. Lidé buď důvěřují, nebo také nedůvěřují lidem, Boha však vypouštějí ze svého života.

V minulém čísle jsme se zmínili o plánu záchranu člověka a uvedli několik veršů z Bible. O Bibli a o Bohu jsme se toho ještě mnoho nedověděli. Dá se říci, že vše je zahaleno mlhou. Při našem společném studiu bude mlha neustále řidnout. Pečlivým studiem Božího slova dostávají lidé schopnost pochopit pravdu. Musí si však pravdy vážít a získané poznatky uvádět do každodenního života.

Bůh dává lidem schopnosti a očekává od nich, že je budou používat, aby oddělili pravdu od množství bludů. Bible nebyla napsána pro učence. Nenechte za sebe myslet druhé. Pravda nutná ke spáse člověka je zcela jasná. Nikdo se nezmýlí a nesejde z cesty kromě těch, kteří se řídí jen svým vlastním úsudkem. Neřídme se tím, co kdo tvrdí o pravdě obsažené v Bibli, ať je to kdokoliv, ale zkoumejme Písmo sami. Necháme-li myslet za sebe někoho jiného, oslabíme vlastní síly a schopnosti. Před Bohem jsme odpovědní sami za sebe.

Pravda, která má vytvořit celek, se musí nejprve po částech vyhledat a složit. Potom se ukáže, jak jednotlivé části zapadají do sebe. Každé evangelium je doplňkem ostatních evangelií a každé proroctví je výkladem jiného proroctví. Předobrazy starozákonní bohoslužby jsou na příklad objasněny v Novém zákoně. Každá zásada v Božím slově má své místo, každý detail má svůj význam. Celá stavba vydává svědectví o svém původu. Při vyhledávání vzájemných vztahů jsou nejvyšší schopnosti lidského myšlení zapojeny do intenzivní činnosti, která má vliv na rozvoj duševních sil.

Židé poslouchali Krista s nadějí, že uslyší z jeho rtů nějaké slovo, z kterého by ho mohli obvinít. Není tomu tak i dnes? Lidé odmítají vzdát se vlastních myšlenek. Nejsou dostatečně pokorní, aby uznali božský původ toho, co není v souladu s jejich názory.

Matouš 13,54-57: *»A přišed do vlasti své, učil je v školách jejich, takže se velmi divili, řkouce: Odkud má tento moudrost tuto a moc tuto? Zdaliž tento není syn tesařův? A zdaliž matka jeho neslove Maria a bratři jeho Jakub a Jozes a Šimon a Judas? A sestry jeho zdaliž také všechny u nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všechny věci? I zhoršili se na něm. A Ježíš řekl: Není prorok beze cti, než v své vlasti a v domu svém.«*

Jeden z největších důkazů autentičnosti Písma je, že pravda není přikrašlována a hříchy hlavních postav nejsou zamlčovány. Mnozí tvrdí, že je jednoduché vyprávět o tom, co se odehrává v každodenním životě. Je však prokázáno, že člověk není schopen nezaujatě posoudit to, co se děje v současnosti. Nestranné posouzení minulosti je ještě těžší. Lidská mysl natolik podléhá predsudkům, že je pro ni téměř nemožné zabývat se něčím nezaujatě. Buď zveliči chyby sledovaného člověka, nebo nechá zazářit jeho ctnosti tak, jako by nikdy nic špatného neprovedl. Záleží na pisateli, zdali je popisovanému člověku nakloněn, nebo má vůči němu výhrady.

Kdyby byla Bible napsána neinspirovanými lidmi, vypadala by úplně jinak. Odrazovala by od studia chybující smrtelníky, kteří zápasí s vrozenými a získanými slabostmi a s pokušeními lstivého nepřítel. Bible, taková jaká je, inspirovaná Bohem, nám podává přesný záznam ze života vybraných postav biblické historie.

Žalm 119,27.73: *»Cestě rozkazů tvých dej ať vyrozumívám, a ať přemýšlím o divných skutcích tvých. Ruce tvé učinily a sformovaly mne, dej mi ten rozum, abych se naučil přikázáním tvým.«* □

Z ráje do ráje

Impressum

Nezávislý časopis „Z ráje do ráje“ sleduje čistě misijní účel. Četnost vydání je závislá na finančních prostředcích.

Předpoklad je 6 vydání za rok. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. První dvě čísla jsou pro čtenáře zdarma. Je-li to možné, prosíme o uhrazení poštovného. Další čísla budou prodávána za 30,00 Kč (plus poštovné). Rádi bychom zasílali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat a předplatit na celý rok na adrese redakce do 10.01.2005. První číslo v roce 2005 bude vydáno v únoru. Počet výtisků bude záviset na počtu objednávek. Pokud se vám časopis líbí, nabídněte ho sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti ještě neslyšeli.

Redakce:

Jaroslav Juřica
Ivana Trunečková

Adresa redakce:

Vydavatelství Ráj
Lubenská 630
739 11 Frýdlant n/Ostr.
IČ: 732 32 785
E-mail: jaromar66@t-online.de

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdlant n.O.
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
Var. Symbol: 2005; Konst. Symbol: 308
IBAN: CZ660100000865795310207
BIC: KOMBCZPP

Layout: video-musik.de

Tisk: Duotisk
Těškovice 61
747 57 Velká Polom

obsah

2	Autentičnost Písma Jaroslav Juřica	<i>úvodník</i>
4	Návrat do ráje 2. část Jaroslav Juřica	<i>téma</i>
8	Utrpení bez útěchy? 2. část Peter Hahne	<i>Ježíš hojí!</i>
11	Čas - Boží dar Tom Waters	<i>drobnosti</i>
12	Bible - neobyčejná kniha 2. část Milan Latka	<i>základní informace</i>
14	Královská dcera pravdivý příběh pro děti i dospělé	<i>character classic</i>
16	Nabídky	
18	Nádherné úsilí Jim Hohnberger	<i>Ježíš hojí!</i>
21	Země se točí <i>báseň</i> Erwin Wojnar	<i>k zamýšlení</i>
22	Nová světová římská říše? Kai Mester	<i>Ježíš přichází!</i>
24	Našim čtenářům	

*V potu tváři své chléb jisti budeš,
dokavadž se nenavrátíš do země,
poněvadž jsi z ní vzat. Nebo prach jsi
a v prach se navrátíš.*

Bible Kralická, 1. Mojžíšova, 3. kapitola, verš 19.

Návrat do ráje

2. část

JAROSLAV
JUŘICA

»I vypustil jej Hospodin
Bůh z zahrady Eden, aby dělal
zemi, z níž vzat byl. A tak vyhnal člověka a
osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně
s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostříhali
cesty k stromu života.« 1. Moj 3, 21-24

Foto: Alex L.

Taktika a prostředky prvního pokušení.

Jakou taktiku a jaké prostředky použil satan, aby získal vítězství nad člověkem a přiměl ho ke vzpouře proti Bohu? Následující body ukáží princip satanovy práce, který používá až dodnes.

- nadpřirozená zkušenost s mluvícím hadem
- pochybnost o Božím slovu
- hadova lež (satanova lež)
- falešné sliby

Jaký úspěch měla satanova taktika? Bible o tom podává zprávu ve své první knize a výsledky jeho taktiky vidíme denně.

1. Moj 3,6-7a: *»Vidouce tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu i příjemný očima, a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla; dala také i muži svému s sebou, a on jedl. Tedy otevřeny jsou oči obou dvou a poznali, že jsou nazí...«.*

»... žena uviděla ...«!

Co uviděla? Jak poznala, že ovoce stromu udělá z člověka moudrého a otevře mu oči? Satan řekl Evě, že dar řeči je důsledkem toho, že sám jedl ovoce ze zakázaného stromu poznání. (Dostal se tak na vyšší úroveň.) Více se dozvíme v knize E.G.W.: *»Dějiny vykoupení«* str. 21.

Jaký byl výsledek? Svedená se stává svůdcem a pokušitelem, satanovým nástrojem! Eva svedla Adama. Adam miloval Evu více než Boha.

Bojovali Adam s Evou v ráji proti pokušení? Nebojovali! Co mohli podniknout proti pokušení, aby mu nepodlehli? Mohli zavolat Boha, mluvit s ním, případně na něho počkat. Nic takového je nenapadlo!

Podlehli pokušení a následek neposlušnosti byl pád do hříchu.

Co se nyní mělo stát s Adamem a Evou?

Co jim Bůh původně řekl?

1. Mojžíšova 2,16.17: *»I zapověděl Hospodin Bůh člověku, řka: Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš; ale z stromu vědění dobrého a zlého nikoli nejez; nebo v který bys koli den z něho jedl, smrti umřeš.«*

Stalo se to? – Nestalo!

Co udělal Bůh místo toho? Nechal je žít, ale vyhnal je z ráje.

Udělal tedy něco, o čem dříve nebyla řeč.

Nabízí se několik otázek, např.

Proč Adam a Eva nezemřeli hned po prvním hříchu? Zamýšlel Bůh původně nechat člověka zemřít ihned po pádu do hříchu, nebo chtěl, aby se od toho okamžiku stal smrtelným?

Je v tom nějaký rozdíl, jestli to Bůh myslel tak nebo onak?

1. Moj 3,22: *»Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, věda dobré i zlé; pročez nyní, aby nevztáhl ruky své, a nevzal také z stromu života, a jedl by, i byl by živ na věky, vyžeňme jej.«*

Skutečností je, že Adam a Eva neobdrželi v okamžiku, kdy se dopustili hříchu, smrtelnou přirozenost. Ba naopak, mohli navzdory hříchu věčně žít. Jejich věčný život nezávisel jen na poslušnosti Božího zákona, ale také na tom, jestli budou jíst ovoce ze stromu života!

Jaký měl Bůh cíl a plán s Adamem a Evou, když je nechal dále žít?

Znamená to, že Jeho zákon nemusíme brát vážně?

K takovému závěru bychom došli, kdybychom si nepoložili otázku: Jaký cíl Bůh sledoval? To přece není možné, aby člověk, který zhřešil, mohl dále věčně žít. Kdo by s tím jako první nesouhlasil? Satan!

Po svém prvním pádu do hříchu tedy dostal Adam druhou možnost. Nezemřel hned!

Co se událo v ráji před vyhánáním Adama a Evy?

1. Moj 3,8-13: *»A v tom uslyšeli hlas Hospodina Boha chodícího po ráji k větru dennímu; i skryl se Adam a žena jeho před tváří Hospodina Boha, u prostřed stromův rajského. I povolal Hospodin Bůh Adama, a řekl jemu: Kdež jsi? Kterýžto řekl: Hlas tvůj slyšel jsem v ráji a bál jsem se, že jsem nahý; protož skryl jsem se. I řekl Bůh: Kdožť oznámil, že jsi nahý? Nejedl-lis ale z toho stromu, z něhožť jsem jísti zapověděl? I řekl Adam: Žena, kterouž jsi mi dal, aby byla se mnou, ona mi dala z stromu toho, a jedl jsem. I řekl Hospodin Bůh ženě: Což jsi to učinila? I řekla žena: Had mne podvedl, i jedla jsem.«*

Bůh přišel do ráje, aby volal Adama a Evu k odpovědnosti. Následuje vyšetřování pádu člověka dříve, než bude vynesen rozsudek nad viníkem. Je to druh vyšetřujícího soudu.

Co se při tomto soudu událo?

1. Reakce Adama a Evy – schovali se.
2. Bůh volá Adama a Evu.
3. Bůh jim dává otázky.
4. Jde o otázku víry a jejího významu.

Jaký byl cíl vyšetřujícího soudu v ráji?

1. Objasnit zásadní příčinu hříchu.
2. Najít viníky a přivést je k odpovědnosti.
3. Prohovořit řešení problému s viníky.
4. Nabídnout viníkům odpuštění a dát jim novou možnost.
5. Dát jim naději na obnovení původního stavu.
6. Oznamit cenu a podmínky odpuštění.
7. Konečné odsouzení, potrestání a zničení přestupníků v případě další neposlušnosti není vyloučeno.

Jaký výsledek přinesl vyšetřující soud v ráji?

Muž a žena se přiznali k činu. Bylo jejich přiznání úplné a upřímné? Adam nemohl zapřít svůj čin a ani ho omluvit. Místo, aby projevil lítost, hledal vinu u ženy a sváděl ji na Boha (1. Moj 3,12).

1. Byli nalezeni praví viníci.
2. Byly vyneseny rozsudky:
První odsouzený byl - had
Druhý rozsudek dostala - žena
Třetí rozsudek obdržel - muž
Čtvrtý rozsudek patřil - zemi a stvoření.

1. Moj 3,14-19: *»Tedy řekl Hospodin Bůh hadu: Že jsi to učinil, zlořečený budeš nade všechna hovada a nade všechny živočichy polní; po bříse svém plaziti se budeš, a prach žráti budeš po všechny dny života svého. Nad to, nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu. Ženě pak řekl: Velice rozmnožím bolesti tvé a počínání tvá, s bolestí roditi budeš děti, a pod mocí muže tvého bude žádost tvá, a on panovati bude nad tebou. Adamovi také řekl: Že jsi uposlechl hlasu ženy své, a jedl jsi z stromu toho, kterýžť jsem zapověděl, řka: Nebudeš jísti z něho; zlořečená země pro tebe, s bolestí jísti budeš z ní po všechny dny života svého. Trní a bodláči tobě ploditi bude, i budeš jísti byliny polní. V potu tváří své chléb jísti budeš, dokavadž se nenavrátiš do země, poněvadž jsi z ní vzat. Nebo prach jsi a v prach se navrátiš.«*

Nejsou to z Boží strany velice tvrdé rozsudky? Kdo byl nalezen nevinný? Sám Bůh. Satan ani lidé ho nemohli z ničeho obvinít. Nikdo nemohl říci: »Milý Bože, proč jsi zasadil ten strom v ráji? Proč jsi dovolil satanovi, aby mě svedl? Proč jsi mě stvořil tak, abych mohl být neposlušný?« Adam ani Eva nic takového neřekli! Také satan (had) mlčel.

Je tomu tak i dnes? Jak často slyšíme od lidí námitky proti Bohu jak je nespravedlivý?

Bůh zlořečil zemi pro neposlušnost a hřích lidí, protože jedli ovoce se stromu poznání dobrého a zlého. Bůh obdařil nevinný pár dobrým a chránil je před zlem. Přestoupením Božího zákona se seznámili se zlem a jeho působení zakoušeli po všechny dny svého života. Od té doby sužuje lidstvo satanovo pokušení. Místo radostné práce je jejich údělem dřina a starosti.

Vzpouru proti Bohu a její následky připomíná člověku celá příroda zlořečená za způsobený hřích.

Mnozí, kteří hlásají, že zákon Boží není pro člověka závazným, se snaží dokázat, že není možné, aby člověk zachovával Boží zákon. Je-li to však pravda, proč byl Adam potrestán za své přestoupení?

Hřích našich prvních rodičů přinesl světu vinu a utrpení a kdyby nebylo dobroty a milosrdenství Božího, uvrhl by lidstvo do zoufalství a beznaděje. Neklam nikoho ani sám sebe! **»Odplata za hřích je smrt!«** (Řím. 6,23). Zákon

Boží nemohl být beztrestně přestoupen v ráji, kde byl vynesena rozsudek nad rodiči lidského pokolení, a právě tak nemůže být beztrestně přestoupen ani dnes.

Rozsudek byl vykonán

1. Moj 3, 21-24: *»I zdělal Hospodin Bůh Adamovi a ženě jeho oděv kožený, a přioděl je. Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, věda dobré i zlé; pročez nyní, aby nevztáhl ruky své, a nevzal také z stromu života, a jedl by, i byl by živ na věky, vyžeňme jej. I vypustil jej Hospodin Bůh z zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž vzat byl. A tak vyhnal člověka a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostříhali cesty k stromu života.«*

Jak již bylo řečeno, člověk dostal druhou možnost. V okamžiku, kdy člověk podlehl satanovu pokušení, což se nemělo podle Božího slova stát, postavil se Kristus, Syn Boží, mezi Boha a člověka a řekl: Ať trest padne na mne. Chci stát na místě lidí. Ať dostanou ještě další možnost.

Je to radostná zpráva pro všechny lidi. □

Volně zpracoval Jaroslav Juřica podle knihy: *»Pád do hříchu, vykoupení a soud.«* Armin Krakolinig.

Příště se podíváme na stanovisko Mormonů, New-Age a Islámu k pádu člověka do hříchu.

V okamžiku, kdy člověk podlehl satanovu pokušení, což se nemělo podle Božího slova stát, postavil se Kristus, Syn Boží, mezi Boha a člověka a řekl: Ať trest padne na mne. Chci stát na místě lidí. Ať dostanou ještě další možnost.

Utrpení bez útěchy?

2. část

PETER HAHNE

Foto: video-musik.de

Při pohledu na utrpení a slzy se však ozývá po celé zeměkouli v pronikavém chóru: »Jak to může Bůh dopustit?« – Avšak je to vůbec Bůh, který patří na lavici obžalovaných? Cožpak on zvedá pušku a tiskne kohoutek? Řídí on světový obchod, v němž jedni přebytečné zásoby ničí, a druzí umírají podvýživou? Je to Bůh, který k vlastnímu prospěchu podřezává druhému žebřík kariéry? Je to Bůh, který se opíjí k smrti a ničí tím ženu a děti? Je to snad Bůh?

JE BŮH MRTEV?

Extrémní odpověď na otázku po smyslu utrpení má ateismus: Bůh, který dopouští utrpení, nemůže existovat. A protože utrpení existuje, je Bůh mrtev. Žádný Bůh není. Nebe je prázdné. Jaká je to strašná myšlenka! Pak by byli jen lidé sami se sebou. Ani to nechci domyslet!

Můj kolega mi jednou řekl: »Víš, já jsem ateista. Bezděčně jsem mu odpověděl: »To jsem tě tedy považoval za inteligentnějšího.« Vždyť ateismus, často rozumářsky hrdě proklamovaný, je nakonec pouhá hloupost. Člověk přece nemůže být ateistou ve světě, do něhož stále silněji zasahuje nadpřirozená moc!

Přesto jsem s kolegou dlouho a vážně hovořil. Jeho hrdé tvrzení »Jsem ateista« má totiž ještě další osudné následky: »Ty ani netušíš, co říkáš. Neboť kdyby byl Bůh skutečně mrtev, znamenalo by to přece: Nad námi nic, vedle nás nic, pod námi žádný základ ... My lidé ponechání sami sobě. To je ta nejstrašnější myšlenka, jaká vůbec může být.«

Známý přírodovědec Werner Reisenberg, nositel Nobelovy ceny, řekl: »Poprvé v dějinách lidstva stojí člověk docela sám, ponechán jen sám sobě. Neumí se už podívat k nebi.« Strašná představa: Člověk bez Boha. Latiník říká: »Homo homini lupus est« – člověk je člověku vlkem. Nemluví také dnešní realita za celé knihy? Bůh je prohlášen za mrtvého – lidé zůstávají sami – to je hrozné!

»Proč to dopouští Bůh, o kterém mluvíš?«

Zoufalý výkřik jednoho otce mi dodnes zní v uších. Jeho syn utrpěl na motocyklu smrtelný úraz. Před lety mu nad hlavou vyhořel statek. »Teď jsem přišel k definitivnímu přesvědčení, že Bůh nemůže existovat. Jsem ateista. Nemohu věřit už v žádného Boha, ať je dobrý, nebo zlý. To má být snad znamením jeho přízně, když připouští smrtelné zápasy současně s východem slunce nebo kvetoucí orchideje zároveň s chřadnoucím životem?«

Právě takové jsou výčitky a otázky mnoha myslících lidí: Jestliže je Bůh skutečně Bohem, musí být přece všemohoucí! Kde se však projevuje jeho všemohoucnost? Ve válkách a nespravedlnostech tohoto světa? Kde je všemohoucí Bůh, když je na světě tolik hladu a bídy? Proč neskončuje se zlořády a s nemocí? Když je přece všemohoucí, proč neskončuje s celým tím chaosem?

»Jestliže nás Bůh miluje, jak to říká bible, proč tedy potom neodstraní všechno trápení a nestvoří nějaký lepší svět?«, uvažoval zoufalý otec. A to souhlasí: Právě v pohledu, že vedle sebe existuje dobro a zlo, se mnozí lidé stávají

ateisty a popírají Boží existenci. Je Bůh tedy opravdu mrtev?

Ateizmus jako chybný závěr

K našemu překvapení však píše právě přírodovědec, že podle biblického měřítka Římanům 1,19.20: *Nebo což poznáno býti může o Bohu, známé jest jim učiněno, Bůh zajisté zjevil jim. Nebo neviditelné věci jeho mohou viděny býti, když z skutků při stvoření světa stálých.*

Každému člověku s průměrnou inteligencí by měl stačit pouhý pohled do vesmíru, aby se přesvědčil o Boží existenci« (prof. Wilder Smith). Neboť i »porušené stvoření« dostatečně zjevuje existenci Tvůrce.

Pomůže nám názorný obraz: Vezměme si kolínský dóm. Je to velkolepá gotická stavba. Kdo před ní stojí, uvědomuje si alespoň částečně, že jde o mimořádné matematicko-statické dílo a vysoce umělecké nadání jeho architekta a stavitele. Struktura dómu svědčí bezpochyby o velkém tvůrčím duchu, který za vším vězí.

Nyní si však představte, že někdo tento kolínský dóm pozoroval v r. 1940. A po pěti letech se tam vrací. Těžké letecké nálety za druhé světové války udělaly z nádherného stavebního díla obrovskou hromadu trosk. Jen

věže ještě stojí. Chránová loď je jenom ruina: střecha, skleněná okna, varhany a zdivo jsou zničeny. Nyní se chci otázat: Napadlo by někoho, že by při pohledu na tyto ruiny pochyboval o existenci stavitele? Jaká absurdní myšlenka! Uprostřed ruin svědčí pozůstatky chrámu o jeho dřívější kráse a o architektově genialitě. Nikdo by také stavitele neobviňoval, že vědomě takovou ruinu postavil. Naopak: Při pohledu na zpustošený obraz, na směsici chaosu a zbylého pořádku, je možno poznat nejen existenci architekta, ale i charakteristické rysy tvůrčího ducha, který z díla vyzařuje.

I když si v přírodě mnohé odporuje, stojí za budovou stvoření její Stavitel. I v rozvalinách tohoto světa můžeme ještě dobře poznat skutečný záměr »Stavitele«. Jestliže se chceme bez předsudků zamyslet, snadno rozeznáme plánovaný záměr od nepořádku, který později nastal. Poučení z Pavlovy epištoly k Římanům (1. kap.) je přesvědčivé: Samo narušené stvoření dává ještě dostatek důkazů o Boží existenci. Ateizmus – jako důsledek chaotické nevyrovnanosti stvoření – je podle toho intelektuální klam.

Jestliže zde tedy Bůh je, jestliže skutečně existuje, jak je možné, že to všechno dopouští? Proč jsou tedy slzy a utrpení ve světě? Proč nezasáhne?

Obžalovaný Bůh

Nejprve musíme věcně konstatovat: Tato otázka, logicky vzato, je v zásadě nesprávná. Představme si soudní síň. Na soudcovské stoličce sedí paní Milerová, pan Šulc nebo Petr Hahn. Na lavici obžalovaných sedí Bůh. A potom řekneme: »Obžalovaný Bože, jak to můžeš dopustit? Proč mlčíš? Chceš být snad Bohem lásky?« Takový Bůh, který sedí na lavici obžalovaných, zatímco my lidé zaujímáme místo na soudcovské stoličce, neexistuje. To by byl nějaký děda Mráz, ale žádný Bůh. Jestliže je Bůh skutečně Bohem – a kdo se ptá na Boží spravedlnost a vyžaduje jeho lásku, ten rozhodně chce mít Boha, jenž má moc skoncovat s utrpením, pak musí být všemohoucí. A jestliže je všemohoucí, pak je svrchovaný, nemůže být tedy vyslýchán, natož obžalován.

Bůh by nám tedy nanejvýš mohl vysvětlit, proč je to nebo ono. Ale obžalovávat se Bůh nedá. To by nebyl Bohem. A tak je obžaloba Boha z logického hlediska zcela nemožná. Byla by sama se sebou v rozporu. Kdo chce volat Boha k odpovědnosti, je na špatné adrese. Římanům 9,20: *Ale ó člověče, kdo jsi ty, že tak odpovídáš Bohu? Zdaž hrnec dává hrnčiči: Pročs mne tak udělal?*

Při pohledu na utrpení a slzy se však ozývá po celé zeměkouli v pronikavém chóru: »Jak to může Bůh dopustit? – Avšak je to vůbec Bůh, který patří na lavici

obžalovaných? Cožpak on zvedá pušku a tiskne kohoutek? Řídí on světový obchod, v němž jedni přebytné zásoby ničí, a druzí umírají podvýživou? Je to Bůh, který k vlastnímu prospěchu podřezává druhému žebřík kariéry? Je to Bůh, který se opíjí k smrti a ničí tím ženu a děti? Je to snad Bůh?

Autonomní člověk

Přece jsme to my lidé, tak hrdí na to, že přetváříme svět do jeho zletilosti a do jeho vlastní odpovědnosti. Jsme to přece my, kteří děláme politiku, hospodářství, techniku a vědu. Jsme to přece my, kdo chceme žít podle vlastních hodnot, měřítek a zákonů – samostatně a nezávisle. Proč tedy tak prolhaně mluvíme dvěma jazyky? Úspěch připisujeme na svoje konto, zatímco za bezpráví, utrpení a slzy obviňujeme Boha.

To je právě tento rozpor, v němž všichni žijeme, přiznejte upřímně. Když se nám vede dobře, když jsme to k něčemu dotáhli, když se na nás usmívá slunce štěstí, pak jsme to byli přirozeně my. Ale když se nám vede špatně, činíme za vše odpovědným Boha. Pokrok pokládáme za velký úspěch lidí a hrdě udělujeme Nobelovy ceny míru a připínáme na prsa řády. Když však bezpráví drásá svět, ve válkách tečou potoky krve a slz, pak to z nás nebyl nikdo. Potom

se řekne: »Jak jen to může Bůh dopustit?«

Vždyť je vše tak strašně jednoduché ... Bůh nám řekl, že svůj život a tento svět zničíme, když nebudeme dbát na jeho přikázání. Tomu se člověk jen smál. Boží přikázání dostala označení jako »světu cizí«. A tak máme vlastní měřítka, podle kterých se orientujeme. Bůh se jednoduše vyloučí. Avšak se ho samozřejmě nechceme zříci. Má se nás přidržet jako ozdoba rodinných slavností, má nám sloužit k náboženskému podkuřování, k sentimentalitě a – jako obětní beránek.

Posazujeme Boha na lavici obžalovaných, když se nám něco nedaří. Neboť když přijde utrpení a neštěstí, tak za to nikdo z nás lidí nemůže. Jeden sociolog mluví o »společnosti nevinných«. Nikdo to nebyl! Každý svádí vinu na druhého. Nakonec stojí na pranýři Bůh.

Když si klademe otázku, proč je utrpení a pláč, pak si musíme ovšem dát líbit i tento pohled: V mnoha případech musíme totiž otázku klást obráceně. Místo obžaloby: »Jak to může Bůh dopustit«, muselo by správněji znít: »Jak to může člověk dopustit?« Neměli bychom se nejdříve tázat: »Čeho jsem vlastně schopen? Co všechno způsobuji v myšlenkách, slovech a v skutcích? Co musím sám změnit? Kdo jsem vlastně já, jenž se účastním vytváření takového strašného světa? Co mohu udělat, aby se změnilí lidé a poměry?« Stará čínská moudrost říká: »Lépe je rozžehnout světlo, než hubovat na tmou.« □

*Ukázka z knihy: Utrpení
– proč je Bůh dopouští?
Nakladatelství Kompas
Příště:
Bůh jako alibi*

ČAS - Boží dar

TOM WATERS

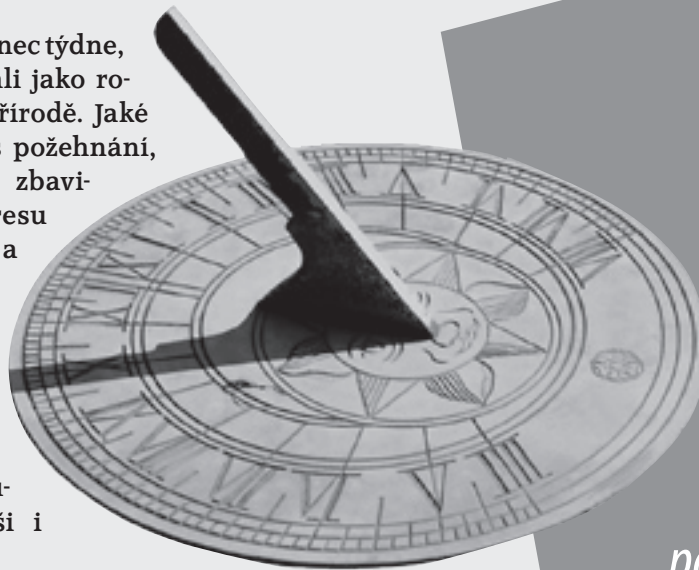
Přemýšlel jsem o čase. Jak se zdá, ubíhá velice rychle. Proto se musím denně rozhodovat, jak ho využiji.

Šalamoun řekl: *»Všeliká věc má jistý čas, a každé předsevzetí pod nebem svou chvíli.«* (Kazatel 3, 1) Pak poukazuje na některé příklady. Nejvíce se mi líbí poslední část z jeho vyprávění. *»Sám všechno činí ušlechtilé časem svým, nýbrž i žádost světa dal v srdce jejich, aby nestíhal člověk díla toho, kteréž dělá Bůh, ani počátku ani konce.«* (verš 11). Boží rozdělení času nám zpřijemňuje a zkrášluje život.

Znovu nastal konec týdne, který jsme mohli jako rodina strávit v přírodě. Jaké to bylo pro nás pozehnání, když jsme se zbavili napětí a stresu všedních dnů a odpočinuli si. Bůh pro nás připravil čas duševního zastavení a uklidňujícího odpočinku, nutného pro duši i ducha.

Také si najdete čas a děláte něco proto, abyste si odpočinuli a uvolnili se? Všichni potřebujeme čas k tělesnému a duševnímu odpočinku a obzvláště potřebný je čas strávený s Bohem a našimi rodinami. Neprospěje nám vysilující zábava, ale zotavení a změna, která nás posílí a osvěží.

Pokud i vám čas tak rychle ubíhá jako mně, pak ho věnujte jen těm nejlepším věcem!

Maličkost

Učeným se nestaneš, když přečteš mnoho knih, ale když budeš často číst dobré věci, i když jich bude jen málo. Martin Luther, 1520

Starý Hindu

Jeden starý Hindu, který se stal křesťanem, dostal darem Bibli a později nástěnné hodiny. K oběma věcem se vyjádřil takto: »Hodiny mi ukazují jak ubíhá čas, Boží slovo mi říká, jak ho mám využít.«

Bible

neobyčejná kniha

2. část

MILAN LATKA

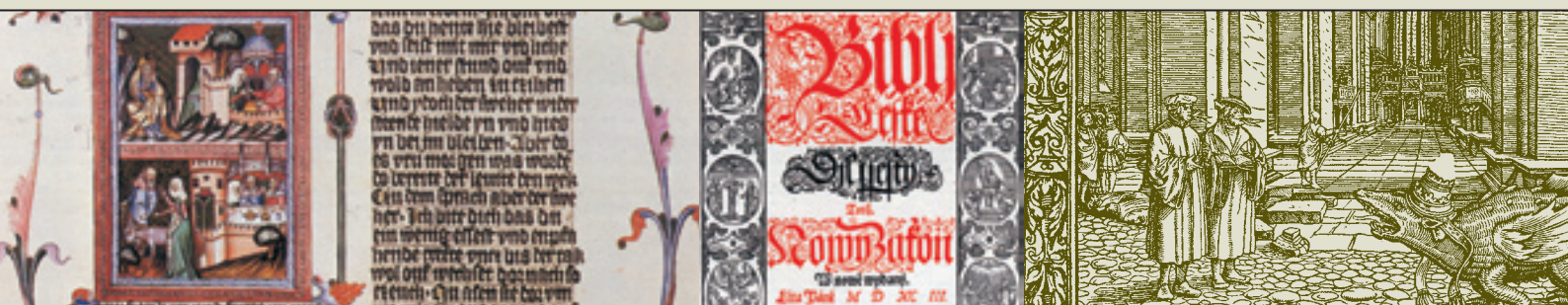

Foto: Duotisk

Vznik Bible – Evangelia. Poslední kniha SZ byla dopsána, cesta byla připravena a příchod zaslíbeného Mesiáše byl očekáván. Pisatelé Bible se na několik století odmlčeli, až se ozvali další, kteří pak o něm vydali svědectví pro další generace. Tak vznikl Nový zákon, který tvoří druhou část Bible, a svými 27 knihami uzavírá sbírku inspirovaných Písem. Psalo jej osm lidí. V Novém zákoně je zmínka o 179 událostech, 40 podobanstvích, 35 zázracích, týkajících se Pána Ježíše Krista.

Nový zákon obsahuje čtyři evangelia, která jsou ve skutečnosti Ježíšovým životopisem, knihu Skutků apoštolů - což jsou zachycené dějiny počátků křesťanství, dále dopisy několika apoštolů, které lze přijímat jako nejdokonalejší interpretaci Ježíšova učení - a knihu uzavírající Nový zákon - Janovo Zjevení.

Učedníci a první křesťané měli Písmo svaté ve Starém zákoně, kterému nyní porozuměli přes Ježíše Krista, který se stal naplněním prorocké zvěsti Starého zákona. Učedníci přijali pověření, aby šli a svědčili. Jako podklad pro svědectví jim stačily jejich vlastní prožitky s Ježíšem nebo paměť, která nebyla oslabena spoustami potíštěného papíru, jako je tomu u člověka dvacátého století.

Nejprve začal psát apoštol Pavel svoje dopisy. Na svých misijních cestách zakládal sbory, kterým později, když odcestoval na jiné místo, bylo potřeba něco vysvětlit, nebo je musel napomenout, když vznikaly různé nepořádky. A tak s mladými křesťanskými sbory udržoval spojení tím, že jim posílal listy, které se ve shromáždění předčítaly, aby se všichni seznámili s jejich obsahem. Přechtený dopis pak měl být poslán do jiného sboru výměnou za dopis tam poslaný. Tak vznikaly epištoly. Když ovšem Kristovi učedníci stárli a pomalu umírali, ukázala se potřeba zachytit písemně vše, co dosud bylo jen ústně předáváno. Tak v šedesátých letech začaly vznikat záznamy o životě Ježíše Krista. Objevuje se evangelium Markovo, Matoušovo a Lukášovo, ke kterému jeho pisatel pak ještě přidal knihu dnes nazývanou Skutky apoštolů. Teprve později napsal Jan své evangelium. Nikdo z pisatelů novozákonních knih nechtěl zachytit pouze historii Ježíšova života. Všichni psali proto, že chtěli vyznat svou víru v Krista. Jakoby jedním hlasem vyznávají: »Uvěřili jsme, a proto i svědčíme.« Čím více se ztráceli očití svědkové Ježíšova působení, tím větší pozornost si získávalo psané slovo, které se postupně stalo nedílnou součástí Písma svatého.

První tři evangelia podávají přehled Ježíšova života a ve způsobu líčení se podstatně liší od čtvrtého evangelia - Janova.

MATOUŠ byl obrácený žid, a proto psal pro palestinské židy. Chtěl jim dokázat, že Ježíš je zaslíbený Mesiáš, který již založil očekávané království. Proto více než jiní evangelisté cituje Starý zákon.

MAREK napsal své evangelium pro křesťany v Římě. Byl to úzký spolupracovník apoštola Petra a později se velice sblížil s apoštolem Pavlem.

Lékař **LUKÁŠ**, který je pisatelem třetího evangelia, byl také blízkým spolupracovníkem Pavla, kterého doprovázel na několika jeho misijních cestách. Proto v knize Skutků tak podrobně líčí některé jeho zážitky a osobní zkušenosti.

JANOVO evangelium se svým charakterem zcela liší od předcházejících. Jan ho psal již jako stařec v posledních letech svého života. Vzniklo na sklonku prvního století - tedy v době, kdy církev již poznamenaly některé nesprávné vlivy. Bylo potřebné posílit víru lidí v Ježíše Krista, který je božským Spasitelem. Na ostrově Patmos, kde byl Jan předtím ve vyhnanství, spatřil Ježíše ve vidění jako oslaveného vítěze nad smrtí a jako Pána dějin. Proto ho Jan ve svém evangeliu staví do nejširších obzorů minulosti a budoucnosti.

Vznik Bible – Epištoly. Slovo epištola je latinského původu a v překladu znamená »dopis«. V Novém zákonu jich je celkem 21. Z nich plně dvě třetiny napsal apoštol Pavel. Z počátku Pavlova působení v křesťanské církvi nemáme žádný jeho dopis. První epištola, jež byla zařazena do Bible, vyšla z Pavlova pera po více než 15 letech jeho působení mezi křesťany. Nelze říci, že by se v prvních letech zaměřil pouze na službu kázání. Spíše se všechny jeho listy nedochovaly. Pavlova práce pro křesťanské sbory trvala asi 32 roků. V roce 35 se obrátil ke křesťanství a

v roce 67 byl popraven. - Všechny jeho epištoly, které máme v Bibli, pocházejí z druhé poloviny jeho působení.

Podle adresátů dělíme Pavlovy dopisy na dvě skupiny. Jednak jsou to listy určené sborům a potom jsou to dopisy, které poslal jednotlivcům. Dopisy jednotlivcům dostaly později společné označení a jsou nazývány jako »pastorální«.

Již od raných křesťanských dob se vedou velké diskuse o Pavlově autorství epištoly k Židům, která se svým stylem a jazykem podstatně liší od jeho ostatních listů. I když zde nelze jednoznačně dokázat, zda je Pavel jeho pisatelem, přece jsou k dispozici náznaky, které to připouštějí. Také nelze přehlédnout skutečnost, že od počátku byli v církvi lidé, kteří list k Židům řadili mezi Pavlovy dopisy.

Vedle 14 Pavlových listů je do Nového zákona zařazeno také sedm tzv. »epištol všeobecných«. Je to list Jakubův, dva dopisy Petrovy, tři Janovy a list Judův.

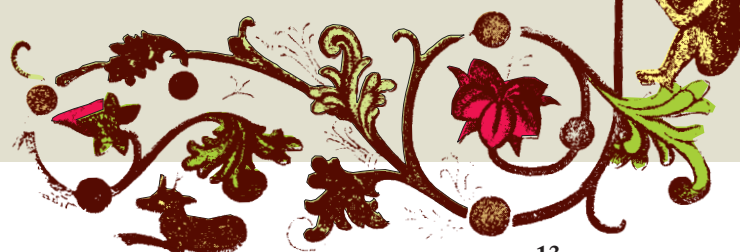
Dále máme v Bibli dva dopisy Petrovy, které tento apoštol napsal v závěru svého života, když přišel do Říma. Tam byl svědkem Neronova pronásledování křesťanů, na které ve svém prvním dopise činí náražku, když se dvakrát zmiňuje o těžkostech a zkouškách, kterým adresáti byli vystaveni. Petr psal své dopisy v době, kdy byl v Římě také podruhé uvězněn apoštol Pavel. Tak se stalo, že dva staří apoštolové, kteří po mnoho let působili na místech od sebe vzdálených, nakonec podali svá svědectví o Kristu v hlavním městě světa, a na jeho půdě také oba prolili svou krev. Své dopisy psal Petr přibližně v letech 64-67 po Kr. Tři Janovy epištoly sice přímo neuvádějí jméno pisatele, ale z četných souvislostí a náznaků je patrné, že je jím stejný Jan, který napsal evangelium. A poslední z dopisů - jeden z nejkratších - uvádí, že jeho pisatelem je Juda.

Ve výčtu novozákonních knih zbývá ještě prorocká kniha Zjevení, jejímž pisatelem je Ježíšův učedník Jan, který je také pisatelem evangelia a tří dopisů. Doba vzniku této knihy je pravděpodobně kolem roku 96 po Kristu, kdy Jan byl za pronásledování císařem Domiciánem ve vyhnanství na ostrově Patmos.

Bible se liší od všech ostatních knih. Nemá obdobu ani v náboženském světě. Jiná náboženství mají totiž knihy, které napsali lidé o Bohu, zatímco Bibli nechal pro lidi napsat sám Bůh. V jiných knihách hledá člověk Boha, pátrá po něm a snaží se ho poznat, kdežto v Bibli se Bůh sám zjevuje a sám v ní k člověku promlouvá. □

Pokračování v příštím čísle.

Průvodce výstavou *Česká bible*, vydal Duotisk s.r.o.

Královská dcera

pravdivý příběh pro děti i dospělé

»Chtěla bych být princeznou!«, řekla Emma a zastavila se na schodech se smetákem v ruce. Právě šla do svého malého pokojíčku, který každý den uklízela.

»Pročpak, Emmo?« Zeptala se maminka.

»Protože bych nemusela zametat, utírat prach, stlát postel, a měla bych hodně služebnictva, které by to všechno dělalo za mne.«

»To je ale velmi hloupé přání, Emmo. Myslím, že i princezna by měla umět uklízet a nejlíp udělat, když se to také naučíš.«

»Ale princezna nemusí pracovat.«

»Moje malá, je vidět, jak málo toho ještě víš. Až uděláš svou práci přijď za mnou, ukáži ti jeden obrázek.« Malá ložnice byla konečně v pořádku a Emma přišla za maminkou, aby jí připomněla její slib. »Co vidíš na tom obrázku, Emmo?«, zeptala se maminka.

»Vidím mladé děvče, má pevně ušňěrované šaty, vyhrnuté rukávy a v ruce drží smeták.«

»Víš kde právě je?«

»Ne, nevím, ale není to vůbec pěkné místo, jen holé zdi, kamenné oblouky a studená podlaha.«

»Ano, opravdu to není pěkné místo. Je to vězení a to mladé děvče je královská dcera.«

»Královská dcera!«

»Ano, a měla smutný osud.«

»Prosím, vyprávěj mi o ní.«

»Před mnoha léty byl Ludvík XVI. králem Francie. Jeho žena se jmenovala Marie Antoinetta. Nebyla sice zlá, ale byla lehkomyšlná a milovala zábavu.

Zapomněla, že je její povinností starat se o dobro národa, a rozházela peníze na zábavách, zatím co celý národ trpěl nouzí.

Mezi lidmi narůstala nespokojenost. Když Ludvík a Marie Antoinetta konečně poznali svou chybu a chtěli ji napravit, bylo již pozdě.

Lidé začali pod vlivem svých vůdců krále a královnu nenávidět. Oba byli zajati i se svými dvěma dětmi a vsazeni do vězení, které se jmenovalo Templ.

Pro Francii to byla hrozná doba. Každý, na koho padlo podezření, že je přátelsky nakloněný královské rodině, se dostal do vězení a byl popraven.

Vězni trávili čas, jak se dalo. Král denně vyučoval syna a dceru nebo jim něco četl. Marie Antoinetta, jejich teta Alžběta a mladá Marie Terezie často něco šily a spravovaly. Za nějakou dobu byl král postaven před lid a popraven.

Krátce na to byl jejich malý syn odňat od své maminky, sestry a tety a byl vsazen do strašného vězení.

16. 10. 1793 byla Marie Antoinetta dovedena na popraviště. Její dcera, Marie Terezie, zůstala s tetou, paní Alžbětou, sama.

Ale ani její společnost jí nebyla dlouho dopřána. Také paní Alžběta byla brzy popravena. Marie Terezie měla tehdy 16 let, byla úplně sama v hlubokém vězení a byla hlídána drsnými vojáky.

Tak žila rok a půl a nevěděla, zda její maminka a teta žijí nebo ne.

O mnoho let později píše o svém životě ve vězení:

»Žádala jsem pro život jen to nejnnutnější, ale i to mi bylo mnohdy tvrdě odmítnuto. Dbala jsem na čistotu, měla jsem mýdlo a vodu a denně jsem uklízela své vězení.«

Na tomto obrázku vidíš královskou dceru, dceru krále a královny, jak důkladně zametá po ranní toaletě holou podlahu své cely.

Co myslíš, radovala se tenkrát nejvíc z toho, že je královskou dcerou, nebo ji těšilo, že může dělat něco

z toho, co se naučila v době plné spokojenosti, jako princezna žijící v paláci, obklopená služebnictvem? Ano, Emmo, mohla bych ti vyprávět ještě mnohem víc«.

»Co se s ní stalo?«

»Nakonec ji propustili z vězení a poslali k přátelům její maminky. Ale trvalo to celý rok, než se dokázala znovu smát. Ačkoliv jí tehdy bylo sedmnáct let, nikdy nezapomněla na hrozné utrpení ve vězení.

Mé dítě, je hezké být princeznou, ale za některých okolností to může být i velice zlé. Moje milá holčičko, nikdy nezapomeň, že neškodí vědět, jak se vede domácnost. Mladé děvče, které toho víc umí, bude vždycky šťastnější a bude moci pomoci tam, kde to bude třeba. Pamatuj si však, že největší královnou je ta žena, která svou moudrost a sílu využívá pro dobro svých blízkých, nebojí se žádné práce a všechno dělá s radostí a jak nejlépe umí.« □

Ukázka z knihy J. E. White:
Královská dcera

Tisk: Duotisk, Těškovice 61, 747 57
Velká Polom

Co mi říká slovo Bůh?

JAROSLAV JUŘICA

Na tuto otázku odpověděli studenti maturitní třídy gymnázia takto:

»Dovedu si dobře představit, že Bůh existuje. Avšak, pokouším se žít nezávisle na něm. Respektuji ho, ale neuctívám ho, proto od něho neočekávám pomoc. Stejně dobře si dokáži představit, že místo našeho Boha existuje nějaký jiný, nebo dokonce více bohů. Ale je minimálně jeden, který vše uvedl do pohybu. I kdyby Bůh neexistoval, je přítomen v naší mysli. V těžkých dobách dával lidem naději a daroval jim sílu.« F.H.

»V mém životě mi Bůh mnoho neříká, ale úplně ho nevylučuji. Nejsem si jistý, zda mám věřit zprávám o stvoření. Jsou příliš abstraktní. Nemůžeme říci, jak vznikla Země a člověk. Udělal to sám Bůh? Bůh není pro mě bytost, je jen přítomen. Jenže, nevím kde je. Také nevím, jestli by můj život byl lepší, kdybych v něho opravdově věřil. Nemůžu říci, nakolik mi pomáhá.

Rád bych věřil bibli. Často se mi mnohé věci zdají nelogické a nevěrohodné! Proto se mi zdá těžké Bohu důvěřovat. Nejsem sice hluboce věřící člověk, ale věřím, že Bůh mně v mém životě provází. Přece musí existovat někdo, kdo o mě rozhoduje a způsobil, že jsem se narodil. Víra je namáhavá a nechává mnoho mých otázek nezodpovězených. Proto stojím na rozcestí a nevím, kterým směrem mám jít.« S.F.

Ellen Gould White CESTA KE KRISTU

Jedinečná kniha, která se velmi citelně dotkne srdce mnoha lidí. Ukazuje Ježíše jako jediného, jenž dovede plně uspokojit naši duchovní potřebu a také usměrňuje cestu pochybujiícího a tápajícího člověka.

Tato knížka vede čtenáře krok za krokem křesťanským životem k plnému štěstí. Každý v ní najde návod, jak získat

ušlechtilý charakter a vyrovnanou povahu.

53 Kč

Jim Hohnberger ÚTĚK K BOHU

Jim a Sally Hohnbergerovi byli mladí a vzdělaní majitelé prosperující firmy. Vlastnili vily, drahá auta a v církvi měli přední postavení. Ale pod hladinou úspěchů se Jimovo manželství stalo rutinní záležitostí a jeho křesťanský život povrchním. Hohnbergerovi poznali, že jejich úspěchy jsou na úkor hlubšího spojení s Bohem. Rozhodli se všechno

prodat a přestěhovat se do divočiny, aby hledali Enochovu zkušenost. Co našli, změnilo navždy jejich život.

73 Kč

Ellen Gould White VELKÝ SPOR VĚKŮ (s ilustracemi)

Tato kniha nenapodobitelným způsobem popisuje světové události a jejich milníky, klíčové okamžiky historie ve světle prorockého vidění od vzpoury ve vesmíru po závěrečné dějství tohoto dramatu. Toto vydání je obohaceno bohatou obrazovou přílohou, která

podtrhuje dobu, do které je děj knihy zasazen. Její klíčový význam pro dnešní dobu ocení každý pozorný čtenář.

350 Kč

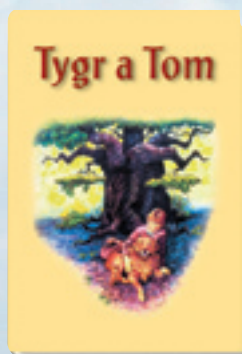

Ellen Gould White KONFRONTACE

Ellen G. White v různých dobách psala o pokušení a pádu člověka, plánu spasení a vítězství Krista na poušti při pokušení. V roce 1874 a 1875 v sérii třinácti článků, které byly publikovány v Review and Herald, se zabývala do hloubky těmito tématy. V těchto věnovala více pozornosti lekcím vycházejícím ze zkušeností člověka Ježíše Krista

při jeho setkání se s pokušením než pořadí historických událostí. Série je ukončena praktickými doporučeními pro řešení situací přítomných dní.

33 Kč

James E. White TYGR A TOM

Soubor pravdivých příběhů pro chlapce vydavatelů Ellen a Jamese Whiteových.

Co řekli experti o této knize:

„Tento výběr velice pěkných, charakter budujících povídek, je jedním z nejlepších, které znám. Od dob svého dětství jsem ho přečetl mnohokrát.“

(Dr. Raymond S. Moore; odborník pro rodinu a školu.)

Co řekli rodičové o této knize:

„Pro našeho syna jsem vydala za knihy a pedagogické materiály, které budují správný charakter, doslova tisíce dolarů. Žádná kniha neměla takový účinek jako tyto povídky z doby, kdy žily naše babičky.“ (Tracy Mandeville; vyučuje již řadu let své děti doma.)

82 Kč

James E. White KRÁLOVSKÁ DCERA

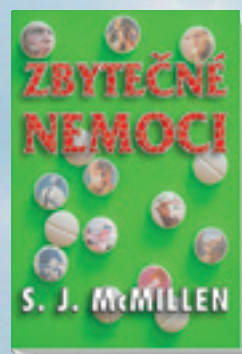
Soubor pravdivých příběhů pro dívky vydavatelů Ellen a Jamese Whiteových.

„Moje manželka Ellen vždy hodně četla. Na našich dlouhých cestách sesbírala velké množství knih a časopisů pro mládež, ze kterých vybrala morální a oduševnělé články, které předčítala svým dětem. Koupili jsme, vypůjčili nebo vyprosili velké množství knih, které nám zkřížily cestu... Jsou to

opravdu hodnotné knihy pro hodnotnou mládež“.

(Vydavatel James White in Review and Herald, 21. 6. 1881)

85 Kč

S. J. McMillen ZBYTEČNÉ NEMOCI

Chcete se zbavit strachu, smutku, nenávisti, neklidu, bolesti hlavy a vysokého krevního tlaku bez potřeby nadbytečného množství medikamentů? Vlastnili byste rádi „pokoj“ a „klid“? Zajímají Vás rady, které přicházejí od „pravého“ lékaře a které nás chrání před infekčními chorobami, rakovinou a mnohými dalšími nemocemi, které

mají smrtelný průběh a které se přes veškerý úspěch moderní medicíny stále udržují, ba i rozšiřují? Potom je tato poutavá kniha pro Vás tím správným lékem.

78 Kč

Objednávky na nabízené knihy a CD zasílejte na adresu:

MILAN LATKA, 747 64 Těškovice 61, Tel: 602 77 44 10, e-mail: duotisk@iol.cz.

K ceně bude připočteno poštovné.

Nabízené knihy je možno získat i na CD v digitální podobě spolu s dalšími vybranými knihami **za 480 Kč.**

CD bude také dostupné v rozšířené verzi se všemi vydanými i nevydanými tituly E. G. White, periodiky a dalšími autory (seznam na vyžádání).

480 Kč

Ellen Gould White MYSL, CHARAKTER A OSOBNOST (MCP)

KRISTOVA LÁSKA JE ŽIVOTODÁRNÝM,
LÉČIVÝM PROUDEM

Kristova láska, která prostupuje celou lidskou bytostí, je věc do-
dávající obrovskou sílu. Má léčivé účinky na
každý životně důležitý
orgán nebo i část lid-
ského těla. Probouzí
k činnosti nejušlech-
tější schopnosti lid-
ské bytosti. Zbavuje

duši pocitu viny a zármutku, zbavuje ji úzkosti a
starostí, které ubírají ^(MCP 251) životní síly. Přichází
s ní klid a vyrovnanost. Vstěpuje do duše ra-
dost, která nemůže být zničena ničím pozem-
ským, radost v Duchu svatém – životodárnou
a zdraví přinášející radost. – MH 115 (1905)

CELKOVÝ POHLED NA BOŽÍ LÁSKU

Díky Bohu za slavné výjevy, které nám před-
kládá. Utřídně si dohromady pozeňnaná ujiš-
tění o Jeho lásce, abychom na ně mohli pohléd-
nout tak, jak šla za sebou. Boží Syn opustil trůn
svého Otce a oděhl své Božství lidstvem, aby
člověka vytrhl z moci satana. Jeho vítězstvím za
nás, otevřel nebesa lidem a odhalil přijímací sál,
kde Bůh ukazuje svou slávu lidskému vidění.
Pozvedl padlé lidstvo z propasti záhuby, do níž
bylo uvrženo hříchem a jeho opětovným přive-
dením do spojení s nekonečným Bohem. Ob-
stojíme v Boží zkoušce díky víře v našeho Vy-
kupitele, odějeme se Kristovou spravedlností a
povyšme Pána Ježíše na Jeho trůn? O těchto
věcech by nás Bůh rád viděl přemýšlet.

Láska vytváří naše nebe

Naše nebe je vytvářeno láskou. Když se ale
snažíme o této lásce vyprávět, ústa nám selhá-
vají. Myslíme na život Pána Ježíše na zemi, na
Jeho oběť pro nás, myslíme na jeho působení
jako našeho zastávce v nebi, na přibytky, které
chystá pro ty, kdož ho milují, a nemůžeme než
zvolat: „Ach, jaká výše a hloubka Kristovy lá-
sky!“ Když se ocitáme pod kulem a rozjímáme,
začíná se utvářet naše představa o Boží lásce a
říkáme: „V tomf jest láska, ne že bychom my
Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal
Syna svého oběť slitování za hříchy naše.“
(1 J 4,10) Avšak při svém rozjímání nad Kris-
tem se pohybujeme dopředu a dozadu, a to
pouze po okraji jeho nezměrné lásky. Jeho
láska je jako nekonečný oceán beze dna a bez
pobřeží. – RH 6. 5. 1902

Nabídka knih Ellen Gould White s ukázkami

Ellen Gould White PRAVDA O ANDEĹÍCH (TA)

LUCIFER ZAČÍNÁ SVÉ TAŽENÍ PROTI
KRISTU

Satan...začal své dílo vzpoury s anděly
pod jeho vedením, a snažil se mezi ně rozšířit
ducha nespokojenosti. Pracoval na tom tak
zálužným způsobem, že mnoho andělů se
k němu přidalo ještě dříve než jeho záměry
byly zcela jasné. (RH 28. leden 1909).

Satan ctižádostivě prahнул po vznešeně-
jších počtech, než které Bůh udělil svému Synu.
Začal na Krista žárlit a andělům, kteří ho
uctívali jako cheruba ochránce vyličil, že mu
není udělena taková pocta jaká mu právem
náleží podle jeho postavení. (RH 24. únor
1874).

Lstivými pomluva-
mi, kterými Krista
představil jako toho,
který zaujímá místo
jenž ^(TA 35) patřilo jemu,
Lucifer zasel semena
pochybností do mysli
mnoha andělů. (*Edu-
cational Messenger*,
11. září 1908).

Jeho (Luciferovo)
dílo podvodu bylo provedeno v takové
tajnosti, že andělé v nižších postaveních si
mysleli, že je Vládce nebe. (TDG 256).

Andělé, kteří zůstali věrní a opravdoví hle-
dali způsob, jak usmířit tohoto mocného
vzpurného anděla s vůlí jeho Stvořitele.
Ospravedlňovali Boží čin, kterým udělil Ježí-
ši Kristu počtu a se silnými důkazy se snažili
přesvědčit satana, že mu nyní není udělo-
váno méně počty než předtím, kdy Otec pro-
hlásil počtu, kterou udělil svému Synu. Jasně
prohlásili, že Kristus je Synem Božím, který
s ním existoval ještě dříve než byli stvořeni
andělé; že vždy stál po pravici Boží a o jeho
mírné milující autoritě dosud nebylo nikdy
pochyb a že nedával žádné příkazy, ale bylo
radostí nebeských zástupců je vykonávat.
Dokazovali, že Kristova zvláštní pocta ziska-
ná od Otce v přítomnosti andělů neubírá nic
z jeho (satanovy) počty udělované mu do-
sud. (1 SP 19).

Ellen Gould White MŮJ ŽIVOT DNES (ML)

„Ó MALÉ VÍRY,
PROČEŽS POCHYBOVAL?“

Celý život se neskládá z příjemných past-
vin a chladivých říček. Setkáváme se s utr-
pením a zklamáním; přichází nedostatek;
jsme přiváděni na místa zkoušek. Když nás
pronásledují výčitky svědomí, usuzujeme z
toho, že jsme se určitě vzdálili Bohu, protože
kdybychom s Ním chodili, tolik bychom ne-
trpěli. Naše srdce se zaplní pochybováním
a malomyslností a říkáme: Hospodin nás
opustil a ubližuje se nám. Proč dovoluje, aby-
chom takto trpěli? Nemůže nás milovat; kdy-
by nás miloval, tak by odstranil těžkosti z na-
ší stezky.

Nepřivádí nás vždy na příjemná místa.
Kdyby to dělal, zapomněli bychom ve své so-
běstačnosti, že je naším Pomocníkem. Touží
se nám projevit a zjevit nám překypující zá-
soby, které jsou nám k dispozici, a dovoluje,
aby na nás přicházely zkoušky a zklamání,
abychom si uvědomovali svou bezmocnost a
naučili se volat k Němu o pomoc. Může způ-
sobit, aby z tvrdého kamene vytékaly chla-
divé potůčky.

Dokud nebudeme tváří v tvář Bohu, do-
kud neuvídíme, jak jsme vidění a nepozná-
me, jak jsme známi, nikdy se nedozvíme, ko-
lik břemen za nás nosí a kolik břemen by za
nás rád nosil, kdyby-
chom je s dětskou ví-
rou k Němu přinášeli.

Boží láska se zjevu-
je v jeho veškerém
jednání s jeho lidem.
A se zřetelným, neza-
stíněným pohledem
v protivenství, v ne-
moci, ve zklamání a
v trápení máme hledět
na světlo jeho slávy v Kristově tváři a svěřit
se jeho usměrňující ruce. Příliš často však
zraňujeme jeho srdce svou nedůvěrou. ...

Bůh miluje své děti a touží vidět, jak pře-
máhají skleslost, se kterou je satan zdolává.
Nedejte průchod nevěře. Nezveličujte své
těžkosti. Pamatujte na lásku a moc, kterou
Bůh prokázal v minulých dobách.

Knihy možno získat u firmy Duotisk (viz předchozí stránka)

Je možno si objednat přednášky br. Armina Krakoliniga (z Rakouska), které měl 24.-26. září 2004
v Komorní Lhotce na téma: »Aj, já pošlu vám Eliáše proroka...« Malachiáš 4, 5,6

Audio kazety 6 ks 300 Kč

MP3 100 Kč

Wav(zvukové CD) 7 CD 400 Kč

Vždy plus poštovné.

Adresa objednávky:

Milan Podsedník

Mládežnická 5

737 01 Český Těšín

Nádherné úsilí

JIM HOHNBERGER

***Nadto stane se, že prvé než volati budou, já se ohlásím;
ještě mluvíti budou, a já vyslyším. Izaiáš 65,24***

»Jíme, co tady nahoře vlastně děláš?« ptal se Warren.

Četl jsem jeho myšlenky. Byl přesvědčen, že v horách marním svůj život, zatímco dole ve městě bych mohl vydělávat velké peníze. Přijel, aby se podíval na nějakou nemovitost v přírodě. S jeho těhotnou ženou jsme se kodrcali v mém voze lesními cestami, abychom našli vhodnou nemovitost.

»Víš, Warren,« začal jsem, »jsem křesťan a přišli jsme tady, protože...«

»Zastav, Jíme!« Warren mě přerušil.

»Já nejsem křesťan a nevěřím v křesťanství. Nechci o tom nic slyšet!« V omezeném prostoru mého vozidla bylo náhle cítit chladné nepřátelství. Může Bůh získat člověka jako je tenhle, myslel jsem si. Přesto jsem měl nutkání říct něco více a s tichou modlitbou jsem řekl: »Warrene, potřebuji jen pár minut tvého času a už nikdy neřeknu slovo o křesťanství. Bůh, kterého jsem poznal tady v těchto horách, tě moc miluje i přesto, že Ho odmítáš. Jednou, až Ho budeš potřebovat, bude tady pro tebe. Jednoho dne budeš potřebovat mého Boha!«

Jestli byly věci v mém vozidle chladné, tak po těchto slovech byly naprosto ledové. Zdálo se, že jsem mým komentářem situaci ještě zhoršil. Ukončili jsme náš obchod a Warren odjel. Ale vzpomínka na

naši konverzaci mi připomínala mé vlastní odcizení od Boha. Ozvěna mých vlastních slov zněla v mých uších:

Jednou, až Jej budeš potřebovat, bude tady pro tebe. Jednoho dne budeš potřebovat mého Boha.

16. prosince 1948

»Pane,« řekl zjevně unavený lékař, aby získal pozornost muže, který vypadal unavenější a ustaranější než on.

»Ano?« Henry nadějně odpověděl. Seděl ve starší čekárně s přetrvávajícím pachem tabáku a všudypřítomným závanem strachu a očekávání, který je příznačný pro tyto místnosti.

»Je to chlapec!« usmíval se lékař.

»Čtyři kila a dvě stě čtyřicet gramů, chlapeček!«

»Skvělé! Jak se daří mé ženě?« ptal se Henry, již oživen zprávami o svém synovi.

»Byl to obtížný porod.« Obava byla zjevně viditelná v odborníkově tváři.

»Můžete ji nyní vidět,« odpověděl dřív, než byla položena otázka.

Ležel jsem v matčině náruči a neměl jsem ponětí o tom, že v momentě mého početí jsem se stal spoluúčastníkem konfliktu mezi Bohem a satanem. Když jsem byl formován v lůně, dal Bůh, ve své nekonečné moudrosti, do pohybu osobitý plán, jak vzbudit v mém srdci touhu a potřebu po Něm. Věděl, že budu přiveden do světa,

který je ve sporu s Ním, ve vzpouře proti Jeho principům, Jeho vůli a Jeho cestám. Věděl také, že budu přirozeně následovat své vlastní impulsy (popudy, podněty) a sklony a že samotná myšlenka podat svou vůli a své jednání pod Jeho nadvládu mi bude úplně cizí. Věděl příliš dobře, že satan bude oponovat každému úsilí, které On vykoná. Bez ohledu na tento spor, uvedl Bůh do pohybu své plány. Po čekání, které trvalo téměř šest tisíc let lidské historie, aby se Jim Hohnberger narodil, teď přišla příležitost, aby se snažil a získal mou lásku. Bůh o mě usiloval, jako usiluje o každého z nás. Je to nádherné úsilí lásky, zrozené v srdci Božím.

Bernice a Henry Hohnbergerovi byli potěšeni svým třetím dítětem. Vzali mě do svého skromného domu ve městě Appleton, ve státě Wisconsin. Byli rozhodnuti udělat vše, abych vyrostl v poctivého a dobrého občana. Jako nemluvně jsem neměl žádné pojetí o milujícím Bohu a přesto ke mně mluvil skrze mé rodiče. Naučili mě mé první lekce o Boží povaze.

Narodil jsem se sobeckou vůlí, která chtěla prosadit své, a to ihned! Když jsem měl hlad – brečel jsem. Když jsem chtěl vyměnit plenku – brečel jsem. Kdykoli se mi něco nelíbilo – brečel jsem, abych dosáhl svého.

Někdy jsem brečel, protože mě dali do postýlky a já jsem chtěl být nošen. Maminka se mohla podřídít mému pláči nebo mě mohla učít poddat mou vůli jejímu jednání. Když se podvolila a vzala mě, učila mě, že pláčem dosáhnou svého, a tak byla má sobecká vůle, rostoucí v mém malém srdci, posilněna. Když svým jednáním řekla: »Ne, já tě nebudu držet, musíš být ve své postýlce,« učila mě poddat mou vůli Boží vůli tím, že svou vůli poddávám její vůli. Rodiče stojí na místě Boha a posloucháním svých rodičů se učí poslouchat Boha. Tak začal velký a namáhavý boj v mém životě. Někdy vyhrál spor satan a někdy Bůh, ale vždy jsem rostl a učil se.

Již od narození roste v každém z nás touha najít pocit naplnění a radosti. Pokud není vedena moudrými rodiči a milostí Boží, pak ho často hledáme ve věcech. Věci nejsou špatné. Když Bůh stvořil zem, naplnil ji věcmi, aby přinášely lidem radost. Ale lidé vidí jen hodnotu ve věcech a nevidí, kdo je dárce těchto věcí. Pro mě to bylo mé nové, dvojité chromované, třírychlostní kolo značky Schwinn. Ó, jak jsem to kolo miloval! Bylo nejlepší v okolí. Pomalu jsem se učil lpět na věcech, které jsem vlastnil. Pocity naplnění nemáme jen z majetků, ale také ze společenského postavení, moci, pýchy a potěšení. Davy lidí věří, že radost přichází s dosažením prominentního postavení, které zahrnuje moc a slávu. Jiní věří, že být provdán za určitou osobu nebo navštívit exotické místo přinese trvalou radost. Další touží po svobodném životě doufajíc, že jim svoboda přinese opravdové štěstí.

Všechny tyto pocity jsou pro náklonnost našeho srdce zdrojem soutěže. Bůh to všechno vidí a usiluje, abychom v Něm našli naplnění: »*Nadto stane se, že první*

než volati budou, já se ohlásím; dešti mluvíti budou, a já vyslyším.« (Iz 65,24).

Chvála Pánu, že zasévá v našich srdcích touhu po pravém naplnění, které může být jen velmi slabě uspokojeno způsoby tohoto světa. Všude kolem nás máme důkazy navenek úspěšných lidí, kteří našli bohatství, moc a slávu – vše, co svět říká, že přináší radost. Přesto jsou tito lidé jedni z nejbídnejších. Často končí své životy ubohými, drogami navodilými sebevraždami. V tomto sporu o lidské duše používá ďábel všechnu lesk a zlato světa, aby nás svedl. Klame nás, aby i naše nejhorší výběry vypadaly dobře. Proniká do našich myslí a bombarduje naše smysly skrze média, časopisy a billboardy. Apeluje na naše touhy, chutě a chuť, aby nás mohl zotročit. Stačí se podívat na reklamy tabáku a alkoholu, abychom viděli, jak se lidé zotročují. Reklamy totiž navozují myšlenku, že lidé, kteří kouří nebo pijí alkohol, se stanou populárními a žádoucími. Ti se naopak ocitají v otroctví látky, která je okrádá o zdraví, peníze a štěstí.

Bůh je hendikepován v tomto boji o naše srdce. On nikdy nelže. On nikdy neuvádí v omyl. Říká: »*Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejdu k němu, a budu s ním večereti, a on se mnou.*« Zj 3,20.

Bůh apeluje na náš intelekt, rozum a svědomí. Naše odpověď musí být dobrovolná. Bůh nechce roboty. Bůh nám může vložit touhu po Něm do našich srdcí, ale odpověď je zcela na nás. Bůh nikdy nenutí naši vůli.

Nevěděl jsem, že mám problém se svým »JÁ«, které chce své. Bůh mě však sledoval a ucházel se o mě třicet let, než jsem po Něm konečně pocítil svou potřebu. Trvalo dalších

deset let, než získal mé zalíbení a potom dalších asi šest let, než byla plně poddána citadela mého srdce a já jsem byl Jeho.

Šest měsíců po Warrenově návštěvě.

Cestoval jsem po středozápadě Spojených států amerických. Když jsem byl na návštěvě u jedné rodiny, zvonil telefon a paní domu řekla: »Jime, to je pro tebe.«

»Ahoj, Jime. To jsem já, Warren.«

»Warrene,« skoro jsem zakřičel a vzpomínal na naši konverzaci v autě. »Jak jsi mě tady našel?«

»Nebylo to jednoduché,« řekl. Náhle se jeho sebevědomý hlas změnil: »Měli jsme dítě, Jime.«

»Báječné! Co jste měli?«

»Měl jsem syna...« jeho hlas se protáhl.

»Co se děje, Warrene?« zeptal jsem se.

»Jime,« řekl s bolestí v hlase, »můj syn se narodil se třemi dírami v srdci. Potřebuji tvého Boha, Jime! Potřebuji tvého Boha!«

Warrenův hněv a strach zmírnila jeho potřeba Boha. Jeho příběh mi nahnal slzy do očí. Podílel jsem se s ním na radostných pocitech, kdy Bůh usiluje o lidské srdce.

Když jsem poprvé požádal Sally o ruku, byly její potencionální odpovědi omezeny. Mohla přijmout nebo odmítnout. Přijmout znamenalo větší risk. Kdyby odmítla, neprožila by radost ze sladění našich srdcí a naše manželství by nebylo v nebi utvořeno – jaká by to byla smutná alternativa!

Takto usiluje milující Bůh o trůn v našem srdci. Nemáme tučet možností, ale jen jeden dobrý výběr a jednu alternativu. Vybral jsem si Jeho úsilí, které neustane, dokud s Ním nebudu stát tváří v tvář. Poznal jsem Ho a miluji Ho. Jaká bude tvá odpověď? □

Z knihy *Útěk k Bohu*

A ihned Ježíš vztáhl ruku, ujal jej a řekl jemu: »Ó malé víry, proč jsi pochyboval?« Matouš 14, 31

O Bibli a křesťanství dnes mnoho lidí pochybuje. Zpochybňují všechno. Podíváme-li se na tento jev z blízka, zjistíme, že pochybovači jsou dvojího druhu.

Především jsou takoví, kteří své pochybnosti v první řadě milují. Když je zneklidňuje svědomí, je pro ně pochybování nejlepším prostředkem k tomu, aby ho umlčeli. Proto mají též v oblíbené literaturu, která je v pochybnostech posiluje. Tito lidé by chtěli stále diskutovat. Ale to není lék proti pochybám. Jen poznání skutečnosti může vést duši od pochybování k jistotě. A pokud jde o věci věčného trvání, jsme my, lidé, odkázáni na Boží sdělení, kterým člověk prostě musí uvěřit.

Druhou třídou pochybovačů jsou ti, kdo pochybnostmi trpí. Hledají klid a jistotu a nemohou k nim najít cestu. A ta existuje! Je schůdná i pro každého pochybovače. Pán Ježíš ji před dvěma tisíci lety popsal následujícími slovy: »Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, ten bude uměti rozeznati, jestli to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.« Jan 7, 17

Podmínkou k obdržení osobní jistoty v otázce víry, je ochota činit Boží vůli. Začíná to prakticky čtením Bible, kde se s Boží vůli seznámíme, a modlitbou.

Jako hříšníci naléhavě potřebujeme Spasitele, Ježíše Krista. Řekneme k tomu své ano, nebo chceme raději zůstat dál u svých pochybností? Tato otázka se dnes obrací ke každému z nás.

Jan Amos Komenský řekl o bibli

»Poroučím tobě, vlasti milá, horlivou žádost k vyrozumívání vždy pilnějším a jasnějším pravdy Boží, aby znajíc Hospodina, hojněji jej poznávati se snažovala. A poněvadž Pán náš Pisma svatá zpytovat poručil (Jan 3, 39), odkazují tobě za dědictví knihu Boží, bibli svatou, kterouž synové moji z původních jazyků (kterýmiž ji Bůh psáti poručil) do češtiny s pilností velikou (do patnácti let na té práci strávil několik učených věrných mužů) uvedli, a Pán Bůh tomu tak požel, že málo ještě národů, kteříž by tak pravdivě, vlastně i jasně svaté pravdy a apoštoly ve svém jazyku mluvící slyšeli. Přijmiž to tedy za svůj vlastní klenot vlasti milá a užívej toho k slávě Boží a svému dobrému a užitečnému vzdělání.«

Plevel

Ke zničení zahrady není zapotřebí práce. Není nutné vytrhat květiny, rozkopat záhony a rozbourat plot. Stačí ponechat ji svému osudu. V tom je to největší nebezpečí.

Mnoha lidem nepříjde ani na mysl, aby úmyslně poškodili zahradu svých duší, ale jednoduše se o ni nestarají. Zanedbávají čtení Bible, nemodlí se a opomíjejí denně vyplévat nevzrostlý plevel. Nechávají divoce růst větve křoví, místo aby je ořezali a udržovali v pořádku. Výsledkem je, že plevel rychle bují a nepropustí k užitečným rostlinám slunce ani vzduch. Zahrada pustne. Jakou úrodu přináší zahrada naší duše? Musí přece něco dávat.

Dává ovoce a květiny anebo bodláčí a plevel? Zahrada naší duše vyžaduje každodenní starost a péči.

První malá lež, první počátek sobectví, první neposlušnost rodičů, první neposlušnost Božích přikázání...přináší sebou tisíce dalších podob zla. Zahrada naší duše se stává neúčinnou.

Země se točí

Erwin Wojnar

Tajemství hmoty padlo - atom v blesk proměněn
svět změněn v divadlo v poslední ze všech scén.

Točí se scéna, točí – hlediště ze všech stran,
pro miliardy očí poslední děj je hrán.

Hřích v právo maskovaný - násilí stagnuje,
dech lásky přikovaný národy varuje.

Jak Noe nad potopou – jak anděl Sodomu,
jak Jonáš chce vnést víru vesmírnou do domu.

Však Gog a Magog vstali a rozdělili zem,
a ty jen člověk malý jsi velkým podřízen.
Nejvyšší mocnář ale – všech vlád tam ve vesmíru,
do scény země malé dává zvěst o míru.

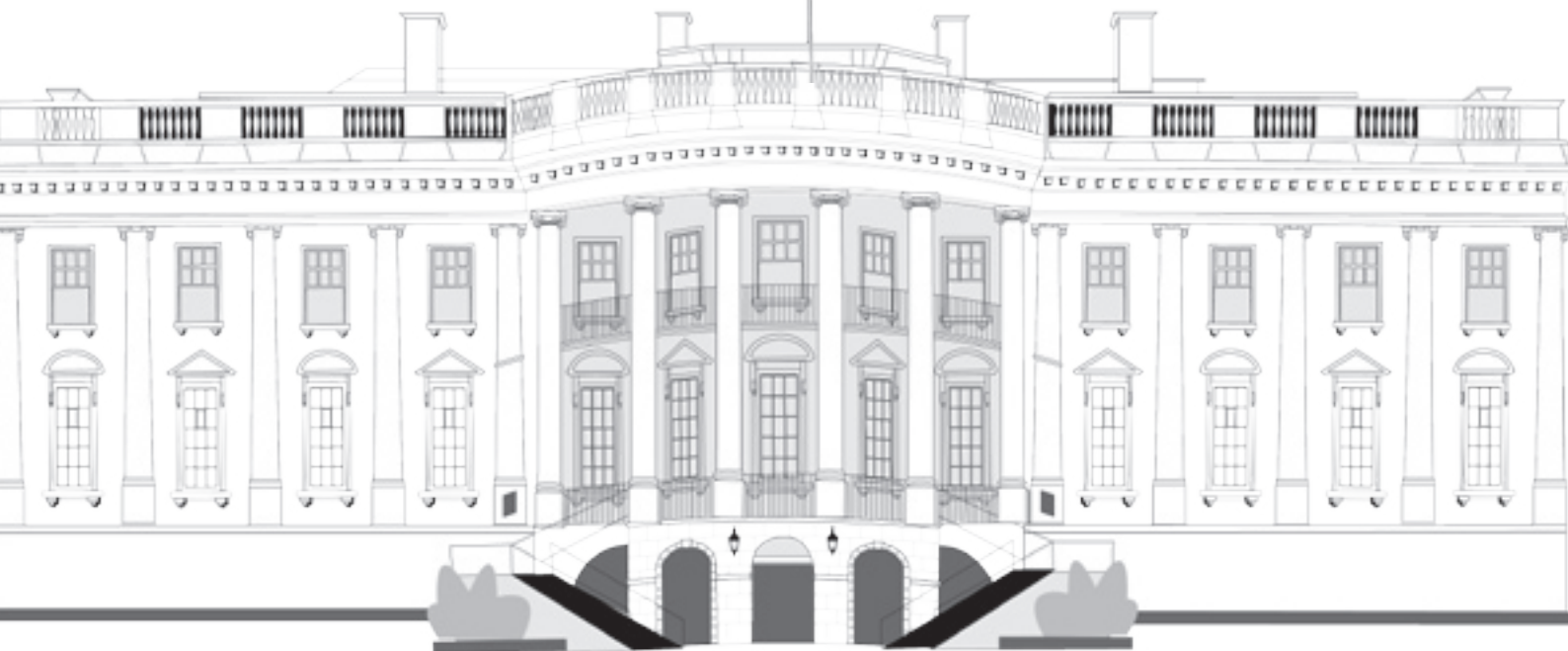
Skončí se brzo, skončí ten zemský věčný děs,
bude zas země čistá, s přístupem do nebes.

Opona spadne jistě a bude konec běd!
A zatočí se jistě pak scéna naposled!

A zemi, jak v Ninive, dnes varování zní;
poselství děsivé - poselství poslední!
Bez Boha není míru – bez Boha v zkázu jdeš!
Nuž vzpamatuj se země dřív, než zahyneš!

Nová světová římská říše?

KAI MESTER

V tisku se množí články, které popisují Spojené státy americké jako světového panovníka. Tak např. ve známých anglických novinách The Guardian z 18. 9. 2002 je článek, který je nadepsán »Rom AD – Rom, DC? (název přibližně vyjadřuje toto: »Můžeme srovnat starý Řím s Washingtonem D.C.?) Jonathan Freedland začíná slovy: »Přišli, viděli a zvítězili. Nyní vládnou Spojené státy americké světu jako nikdy v minulosti. Ale jsou opravdu Římem 21. století? Pokud ano, jsou ve fázi vzestupu či zániku?

Biblický verš skutečně předpovídá moc USA, která je srovnatelná s moci první šelmy. *»Ta vykonává všechnu moc té první šelmy před její tváří ...«* První šelma představuje Řím v jeho církevní fázi ve středověku. Je to skutečnost podložená Biblií a dějinami. Až do 19. století byli v tomto směru všichni protestanté jednotní. Francouzská revoluce a reformace dočasně zbavily Řím světového panství. V proroctví je tento stav popisován jako smrtelná rána. Co očekáváme v budoucnosti, čteme v následujícím textu: *» .... a působí, že se země i ti, kteří na ní bydlí, budou klanět té první šelmě, jejíž smrtelná rána se uzdravila.... A svádí obyvatele země těmi divy, které jí bylo dáno dělat před tváří té šelmy. Říká těm, kteří bydlí na zemi, aby udělali obraz té šelmě, která měla ránu od meče, ale ožila. A bylo jí dáno, aby dala ducha tomu obrazu šelmy, aby obraz té šelmy mluvil a způsobil, aby byli zabiti všichni, kdo by se obrazu šelmy neklaněli.«* (Zj 13,12.14.15)

Třináctá kapitola knihy Zjevení a dějiny ukazují, že USA jsou světovou mocí, která ovládne svět v posledních dnech a předá moc papežství. Je to poslední světová říše na zemi, která začne zanikat se šestou a sedmou ranou. (Zj 16)

V článku Jonathana Freedlanda je zajímavé posouzení pozice USA jako celosvětové moci. »...konzervativní komentátor Charles Krauthammer řekl novinářům New York Times, ... »Američané by se měli podívat pravdě do očí ... Je skutečností, že od pádu světové římské říše, která měla kulturní hospodářskou a vojenskou moc, nepovstala žádná země, kromě současných Spojených států amerických ... Tom Wolfe píše, že současná Amerika je nejsilnější mocí na zemi a dá se přirovnat ke všemocnému Římu za vlády Julia Césara.«
»Vojenský rozpočet USA bude brzy vyšší než součet rozpočtů devíti dalších nejmocnějších zemí. Vojenské síly USA budou schopny s bleskovou rychlostí zakročit kdekoliv na naší planetě. Také vedoucí světové postavení v technice jim dává bezkonkurenční moc. USA mají vojenské základny zhruba ve čtyřiceti zemích světa rozdělených po celé zeměkouli, což je základem této moci, jako kdyby v těchto zemích přímo vládly ... Chalmers Johnson ... stovky vojenských základen na celém světě představují moderní verzi starého imperialistického kolonialismu. Na zeměkouli není téměř místo, které by se nenacházelo v dosahu zbraní USA.«

Srovnání propagační techniky a infrastruktury obou světových říší.

»Římané používali propagační techniku své doby - zápasů gladiátorů v koloseu - aby ukázali světu, jak jsou silní. Stejnou úlohu mají 24 hodinové zprávy o amerických vojenských operacích s videozáznamy o účinku inteligent-

ních bomb, které vždy přesně zasáhnou cíl.

Obě mocnosti hlásají světu stejné poselství: »Tato světová říše je nepřemožitelná.« Římané měli proslulé rovné silnice, které umožňovaly rychlou dopravu vojáků na frontu a potřebné zásobování obdivuhodným tempem. Dnešním protějškem těchto silnic je elektronická pošta. Internet měl ve svých začátcích čistě vojenskou úlohu. Byl to vynález amerického ministerstva obrany. Dnes je srdcem amerického obchodu. Tím se stala angličtina latinou 21. století a zaznívá po celé zeměkouli. USA dokázaly to, co již věděli Římané: »Říše, která se stane v jedné oblasti světovou, brzy ovládne i ostatní oblasti.«

Jonathan Freedland vidí tyto skutečnosti i v kulturním světě. »Dnes nabízejí USA lidem na celém světě nejruznější ztřeštěný kulturní program a jiné vymoženosti, s nimiž se ale lidé cítí dobře. Nejsou to hry gladiátorů, nýbrž lákadla typu Coca-Cola, McDonalds, Disney a jiné, které jsou placeny americkými dolary a ne tehdejší římskou tvrdou měnou.«

Se smíšenými pocity pozorujeme rozšiřování amerického vlivu na celý svět. Na jedné straně je potěšující, že rozšiřování amerického ducha svobody připravuje půdu adventnímu poselství. Otevírají se mu dveře, jako tomu bylo po pádu komunismu. Moderní komunikační technika, především Internet, umožňuje mnoha lidem přístup k poselství evangelia, který dříve neměli. Angličtina překonává jazykové bariéry a literatura světové spisovatelky E.G. White a adventních

průkopníků se dostává blíže k lidem. Bůh tak přímou cestou promlouvá k lidem všech národností a jazyků. Svět se »zmenšuje«, což umožňuje výměnu poznatků a spolupráci Božích dětí a to i přes bariéry světové moci.

Druhým důvodem k radosti je vyplňování Božích proctví, která zaručují blízký druhý příchod našeho Spasitele. Stále více a více lidí snadno poznává tyto souvislosti, což dává zvláštní hnací sílu zvěstování evangelia. Také se probouzí mnoho dřímajících lidí, hledají Boží rady a jeho vedení jako nikdy v minulosti a napomáhají k záchraně lidí.

Na druhé straně je tento vývoj sledován s velkou vážností, protože proctví ukazují na morální zkaženost, kterou Amerika exportuje do celého světa a která vyvrcholí v době konce. Pod rouškou náboženství a pod papežským vedením budou věrné Boží děti obviněny ze zodpovědnosti za vzrůstající katastrofy, kterými trpí celý svět. Jejich svoboda bude stále více omezována, až nebudou mít právo na existenci. Přípravy na tuto poslední »válku« jsou od 11. září 2001 v plném proudu, i když mnozí z těch, kteří připravují zákony, nevědí, kam vše směřuje.

Ale Ježíš sám zasáhne se svými anděly, aby v poslední »hodině« posilnil, ochránil a vzal své děti do nebeského Jeruzaléma. Po očistění země se s nimi vrátí zpět na Zemi, aby zde zřídil svou říši, která nikdy nezanikne.

Je důležité, abychom nezanedbali svoji přípravu na druhý příchod Ježíše Krista. □

Máte v rukou druhé číslo našeho časopisu. Možná, že jsme mnohá očekávání nesplnili. Zabývat se pravdou Božího slova nepovažují mnozí lidé za vděčné téma. Nikomu nenabízíme zábavu pro volnou chvíli, ale zamyšlení nad Božím slovem. Chceme na Boží slovo upozornit lidi, kteří snad o něm ještě neslyšeli, nebo nepovažují za důležité se jím zabývat.

V jednom zahraničním časopise nás zaujal článek s mimořádným názvem: **»Je náboženství nebezpečné?«** Jedna žákyně vyšší odborné školy zde popisuje svoji zkušenost: *»K závěrečné zkoušce z německého jazyka jsem musela přečíst všechny vydané knihy o Harry Potterovi a pak provést jejich analýzu. Jako přesvědčená křesťanka, jsem chtěla jasně ukázat, proč Bible odsuzuje okultismus. Přesto, že jsem si dala tolik práce, dostala jsem jen dostatečnou. Vysvětlili mi, že můj názor (biblický pohled) je nežádoucí a dokonce i nebezpečný.«*

Na křesťany se velmi často pohlíží jako na ty, kteří kazí hru. Každý, kdo dnes má pevné morální zásady, je v nebezpečí, že bude označený za fundamentalistu. Ve společnosti, která posunula kladné hodnoty na relativní, dochází k tomu, že ten, kdo uznává biblický řád hodnot, je považován za »podezřelého«, nebo dokonce »nebezpečného«.

Co jsme chtěli říci? Jen to, že pravé hodnoty se v dnešní době staly relativními, nepodstatnými, že pro většinu lidí nestojí za to, aby se jimi zabývali.

Naše krátké zamyšlení ukončíme citátem z článku pro děti, otištěném v 1. čísle.

...Lilian znovu zavřela oči a po tvářích ji tekly velké slzy. Příliš dlouho mluvila, síly ji opouštěly, ale její slova nebyla zbytečná.

»Lilian měla více útěchy a užitku z jednoho verše, ze tří slov z Bible, než já z celé knihy,« uvažovala Katja. »Já jsem Slovo Boží jen četla, ona ho prozkoumávala. Byla jsem lehkomyšlná a plavala jsem bezstarostně na mělčině kolem míst, kde ležely perly. Lilian se ponořila do hloubky a našla ukrytý poklad.«

Redakce

Z ráje do ráje

Upozornění

Nezapomeňte si časopis objednat a předplatit na adrese redakce do 10. 01. 2005.